

ptæ obsurdescerent, navemq; omnis periculi securam tuto
transmitterent.

Si unquam tempus fuit, quo Inclyti PPes. & Orddes.
Vtriusq; Silesiæ prosperam navigationem incoare, bono
cum vento tranquillitatis & salutis portum, post tot imma-
nium tempestatum fluctus & procellas, capessere, aureum
denique Pacis Depositum consequi potuere; Hoc ipsum di-
vinâ quasi virgulâ eis oblatum merito quis juret. Nam ut de
aliis præsentissimi Numinis adminiculis nunc nihil dicam,
melioressine quæso aut prudentiores aut cordatorem Nau-
clerum, cui Navem committerent suam, à DEO immortalis
votis conceptis exoptare ausi fuissent, quàm Serenissimum
Saxoniae Principem Electorem? Fuit ipse solus hactenus, qui,
impetuosus Septentrionis filiis mare turbantibus, rectum sem-
per tenuit clavum, qui Proteos, Phocas, Sirenes, aliaq; monstra
Neptunia surdâ aure prætervexit, nedum domuit. Quod
animi invicti robur cum Sa. Rom. Cæsia Regiaq; M^{ras}. non
ita pridem in sedandis Lusatorum motibus in hoc Semideo,
decretâ ipsi clementissimâ Commissione, comperisset; Ex re
totius Imperii Romani fore censuit, si post publicatam A-
mnestiæ legem, arduum Reconciliationis Inclytum P^{Pm}. &
Orddm. Vtriusq; Silesiæ, præstandique homagii negotium
dexteritati Ejus iterum committeret.

Et si autem multa erant, quæ laudatissimum Principem
à tractatu tot tantisq; difficultatibus involuto merito abster-
rere debebant; quæ enim technæ, quæ strophæ, quicunuli
à variis hinc inde Simonibus Misere Trojæ in hunc usque
diem intendantur, struantur, in propatulo est, & cæcus sit
qui non videat, surdus qui non audiat: Sui tamen muneris
& sacramenti, quo Sa. Rom. Cæsæ. Regæq; M^{ri}, tanquam
membrum

